

Η ΠΕΡΙΦΗΜΗΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Η ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗ ΖΩΗ ΛΑΪΔΟΣ ΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ

ΙΔ'. Α ούτε κι αυτό δεν είνε αλήθεια. Λαΐς, επέμεινε ο Λεοντίδης. Θα μπορέσει να σου αναφέρει κι άλλα παραδείγματα διασφών ανδρών που παντρεύτηκαν έταιρες, χωρίς να ξεπέσουν στην υπόληψη των συμπατριωτών τους. — "Ας αφήσουμε τη συζήτηση αυτή, Λεοντίδη. 'Η αγάπη σου μ' άρχει σήμερα. Όσο για τόν ιερό τίτλο της σύζυγου που μου προσφέρεις, τ' άναλέμε άλλη φορά.

— "Όχι, Λαΐς, ή περιστάσεις ού έπαύθησαν να δεχτής τ' ό γρηγορότερο την πρότασή μου. Κινδυνεύεις, Λαΐς... Μην ξεχνάς, ότι σε κατατρέχει ο ισχυρότερος άνθρωπος της 'Ελλάδος, ο 'Ιεροφάντης της 'Ελευσίνας.

— Δεν ξέρει, εύτυχώς, ότι ή γυναίκα που κληγάει, εμ' εγώ. — 'Η απόπειρα πούγινε άποψη εναντίον σου φανερώνει δυστυχώς, ότι τ'ό ξέρει. Μά κι αν άκόμα δεν τ'ό ξέρει, δεν θ' άργηση να τ'ό μάθι. Και τότε καμιά δύναμη δεν θα μπορέση να σε γλιτώσει άπ' την άρνη και τή λύσσα του. Γι' αυτό σου προτείνω να φύγουμε για τήν 'Αμβρακία. 'Εχει ο λαός με λατρεύει τυφλά κι 'έχω έναν δλόκληρο στρατό στη διάθεσή μου. 'Εχει πάνω δεν μπορεί να μάς φτάσει ή δύναμη τού 'Ιεροφάντη.

— Τά βλέπεις όλα μαύρα, Λεοντίδη. — "Όχι. 'Απλώς τ'ά βλέπω με τήν πραγματική τους όψη. Μην ξεχνάς τις καταδίκες τού Σωκράτη και τού 'Αλκιβιάδη.

— Ναι, άλλ' αυτοί κατοικούσαν στας 'Αθήνας. — Και σ' κατοικείς στην Κόρινθο που είνε πόλις φίλη και σύμμαχος τών 'Αθηνών. Κι' αν ο 'Ιεροφάντης της 'Ελευσίνας ζητήσει τήν καταδίχη σου άπ' τους πριτάνεις της Κορίνθου, αυτοί θα τόν ύπακούουν. Ξεχνάς τήν καταδίχη τού φιλοσόφου Διαγόρα, που είνε πρόσφατη άκόμα ; 'Ο Διαγόρας καταδικάστηκε σέ θάνατο στας 'Αθήνας και γ'ά να γλιτώσει, αναγκάστηκε να έκπαρτισθί. Μά σ' όποια πόλι κι' αν κατέφυγε, έφταναν σέ λίγο εκεί οι άπεσταλμένοι τού 'Ιεροφάντη κι' ή άρχή ήσαν έτοιμες να τούς τόν παραδώσουν. Γι' αυτό ο δυστυχής φιλόσοφος γύριζε άπό πόλι σέ πόλι, όπου του έινε άφαντος και κανείς δεν ξέρει πού βρίσκεται. 'Ασφαλώς θάνα κρυμμένος σέ καμιά έρημιά, εκτός αν έχει φύγει άπ' τήν 'Ελλάδα ή αν τόν έχουν δολοφονήσει κι' έχουν εξαφανίσει τ'ό πτώμα του.

— Δεν τις ήξερα όλες αυτές τις τρομερές λεπτομέρειες, είπε ή Λαΐς άνασπενάζοντας.

— Είνε κι' άλλες πολλές, πιο φοβητικές και πιο φοβερές, Λαΐς. 'Απόψε όμως τ'ό σωμα σου είνε κουρασμένο κι' ή ψυχή σου ταραγμένη. Πρέπει ν' αναπαυθής. Άύριο θα σου διηγηθώ τήν ιστορία τού Διαγόρα και τότε θα δής αν έχω δίκιο ή όχι.

'Ο γενναίος στρατηγός φίλησε κατόπιν τ'ό χέρι της ώρας έταίρας, της εύχθησε καλή νύχτα και άποσιόηθηκε να πλαγιάσει στο διμεμέρισμα που τού είχαν έτοιμάσει μέσα στο σπίτι της έταίρας.

***

Τήν άλλη μέρα, τ'ό μεσημέρι τήν ώρα τού γεύματος, ο Λεοντίδης διηγήθηκε στη Λαΐδα τή δραματική ιστορία τού φιλοσόφου Διαγόρα, τήν όποία θα εκθέσουμε έδώ χάριν τών άναγνωστών μας.

'Ο Διαγόρας, όπως ο περισσότεροι φιλόσοφοι της εποχής του, είχε κρησυχαιέ εναντίον της παντοδυναμίας τών ιερέων της αρχαίας 'Ελλάδος, οι όποιοι με τήν όπισθοδρομικότητά τους, έμπόδιζαν κάθε πρόοδο. Κι' επειδή ήταν πιο όρμητικος κι' άπορασιαστικός άπό τούς συναδέλφους του, αποφάσισε να τούς γελοιοποιήσει και να ξεσκεπάσει τούς καταχρηστικούς τρόπους που χρησιμοποιούσαν οι ιερείς για να κρατήσουν τ'ό λαό στη θρησκοληπία και τή δεισιδαιμονία, καθώς και τ'α τεχνάσματα που μεταχειρίζονταν, για τόν σκοπό αυτό, στά 'Ελευσίαινα Μυστήρια.

Κατόρθωσε λοιπόν να μπηθί στά 'Ελευσίαινα Μυστήρια και τουμαζόταν να προηθί σ' άποκαλήσεις. 'Αλλ' ο 'Ιεροφάντης τ'ό έμαθε αυτό και πριν ο φιλόσοφος γράφει τ'ό άποκαλυπτικό βιβλίο του, τόν κατήγγειλε στό Δικαστήριο τών 'Ημιστών, τ'ό όποιο τόν κατέδινε σέ θάνατο, όπως είχε καταδικάσει και τόν Σωκράτη.

'Ο Διαγόρας πρόφτασε κι' έφυγε για τή Μήλο. Μόλις όμως μαθεύτηκε ή φυγή του, ο 'Ιεροφάντης και τ'ό Δικαστήριο τών 'Ημιστών στείλαν άπεσταλμένους σ' όλα τ'α νησιά και σ' όλες τις πόλεις που ήσαν σύμμαχοι τών 'Αθηνάϊων, για να τόν καταζητήσουν και να τόν συλλάβουν. Οι άπεσταλμένοι φτάσανε και στη Μήλο.

Μόλις τ'ό έ πληροφορήθηκε όμως ο Διαγόρας, μπήκε σ' ένα πλοίο που έφευγε τήν ήμέρα εκείνη για τή Μικρά 'Ασία.

'Αλλά 'έξω άπ' τ'α 'Αθήνα τούς έπιασε μια φοβερή τριαιμία και κινδύνευσαν να πνιγούν.

'Ο πλοίαρχος και οι ναύτες, άνθρωποι άξεστοι και δεισιδαιμονες, ήξεραν τήν ιστορία τού φιλοσόφου και φανταστήσαν 'έξαινα πως ο Ποσειδών έπρόκειτο να τούς έξολοθρεύσει, επειδή είχαν φυγαδεύσει τόν ιεροσόλο φιλόσοφο. Σκέφτησαν λοιπόν να τόν πετάξουν στη θάλασσα. 'Όταν τ'ό άκουσε αυτό, ο Διαγόρας τούς φώναξε θημιωμένος :

— Μην είσαστε άνόητοι. Κυττάξτε τριγύρω μας τόσα άλλα πλοία που κινδυνεύουν κι' αυτά να πνιγούν άπ' τήν τριαιμία. Μήπως φαντάζεστε, ότι καθένα άπ' αυτά έχει επάνω του κι' άπό έναν Διαγόρα Μιλήσιο ;

Οι ναύτες όμως δεν ήθελαν ν' άκούσουν τίποτε κι' επέμειναν να ρίξουν τόν φιλόσοφο στη θάλασσα. Μά τή στιγμή εκείνη ένα μεγάλο κύμα παρέσυρε τ'ο κάρβι πάνω στους βράχους και τ'ό σύντρυψε. 'Όλο τ'ό πλήρωμα κι' ο πλοίαρχος πνιγήκανε, εκτός άπό τρεις επύβατες. 'Ενας άπ' αυτούς ήταν κι' ο Διαγόρας.

'Όταν βρέθηκε στη στεριά, ο φιλόσοφος ήρωσε τ'α μάτια του προς τόν ουρανό κι' έφώναξε :

— 'Ω, Ποσειδάων, τί άσπεία είνε τ'α καμώματά σου!... 'Όλοι οι ναύτες που σέ λατρεύουν και ήσαν έτοιμοι να με πετάξουνε στη θάλασσα, πώς χάριν σου, πνιγήκανε. Και μόνον εγώ που δεν να στείνω στη δύναμή σου και που δεν αισθάνθηκα τήν άνάγκη να σου άπειθύνω καμιά προσεχή, γλιτώσα. Τι πρέπει να σκεφθί κανείς για τή δικαιοσύνη σου, ο Ποσειδάων ;...

'Αφού ξεκουράστηκε λίγο, ο φιλόσοφος τράβηξε για τ'α 'Αθήνα, όπου έπιασε να συναντήσει τόν παλιό του δάσκαλο, τόν περίφημο φιλόσοφο Δημόκριτο και να τού ζητήσει τή συνδρομή του. Δεν τόν βοήθη όμως εκεί, γιατί ο Δημόκριτος έλειπε σέ ταξείδι. Βοήθη όστόσο στά 'Αθήνα έναν παιδικό του φίλο, τόν Τιμοκράτη, ο όποιος τού προσέφερε πρόθυμα τή φιλοξενία του και τή συνδρομή του. Συγχρόνως όμως, ο Τιμοκράτος τόν έ πληροφορήσε ότι άπό πολλές ήμέρες είχανε φτάσει στά 'Αθήνα οι άπεσταλμένοι τού 'Ιεροφάντη και τού Δικαστηρίου τών 'Ημιστών κι' ότι κινδύνει ή ζωή του αν εμφανιζόταν στην πόλι.

Γι' αυτό τού πρότεινε να πάη να κατοικήση σέ μια άπόκρημη έπαυση που είχε ο Τιμοκράτης επάνω σ' ένα βουνό της Θεσσαλίας. Κι' ο Διαγόρας που ήξερε, ότι δεν θάβασκε πουθενά άλλου σστηρία, δέχτηκε πρόθυμα τήν πρότασι τού καλού του φίλου. Πήγε λοιπόν κι' εγκατεστάθη σ'τ' άπόκρημο χτήμα τού Τιμοκράτη, όπου έζησε άρκετόν καιρό ήσυχος και άσφαλής κι' όπου έγραψε τ'ό περίφημο βιβλίο του «Οί Θεοί της 'Ελλάδος και τ'α Κοινωνήματά τους».

***

'Όταν άκουσε τις περιπέτειες τού Διαγόρα, ή Λαΐς τρωμοκρατήθηκε σ' άράκτιστο βαθμό και δήλωσε στόν Λεοντίδη, ότι ήταν πρόθυμη να τόν ακολουθήσει στην πατρίδα του 'Αμβρακία.

'Αλλά δεν θέλησε να φύγη άμέσως, όπως επέμεινε ο στρατηγός. Ένωούσε να δώσει τ'ό μεγάλο σιμπόσιο που είχε ύποσχεθεί τήν ήμέρα τού γιουσιού της.

Τ'ό σιμπόσιο αυτό ήταν τ'ο μεγαλύτερο άπ' όσα είχανε δοθεί στό παλάτι της κοσμοέξακουμένης έταίρας της Κορίνθου. 'Όλοι οι άμύητοι θησαυροί που είχε σέ πολύτιμα κι' άριστοφυγματικά σκεύη, άνθοδοξεία, έπιπλα, άγάλματα, πάτημα και είκόνες, έξετέθηκαν σέ κοινή θέα.

Οι κήποι φωταγωγηθήσαν φαντασμαγορικά. 'Η χαριτωμένες νέες της ακολουθίας της είχαν ντυθεί μ' άραχνοφρανα προέματα που τις έκαναν να μοιάζουν με Νύμφες. 'Επτός άπ' αυτές όμως, είχαν προσκληθί στό σιμπόσιο και όλες ή ωραίνες έταίρες της Κορίνθου. 'Επρόκειτο δηλαδή περί μιας μοναδικής επιδείξεως όμορφιάς και χάριτος, μέσα στην όποία ξεχώριζε πάντα ή άφραστη Λαΐδα.

Οι πιο γνωστοί φιλόσοφοι, ποιηταί, καλλιτέχναι και μεγιστάνες της Κορίνθου, τών 'Αθηνών και όλων τών γειτονικών πόλεων παρεκάθησαν στό σιμπόσιο αυτό της ξακουστής έταίρας.

Στό πιο μαγευτικό και τ'ο πιο φωτολουμένο μέρος τού κήπου είχαν στρωθεί δεκάδες τραπέζια, τοποθετημένοι σέ σχήμα κυκλικό. 'Ησαν δέ όλα κατάφορα άπό τ'α πιο σπάνια φαγητά, άπό τ'α πιο φημισμένα κρασιά και τ'α πιο πολύτιμα παρασκευάσματα της φαλαροπλαστικής τών αρχαίων.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : 'Η συνέχεια.

'Η περίφημη 'Ασπασία, φίλη και δάσκαλος της Λαΐδος.